

Biserica de lemn de la Găbud, cu hramul, „SFINȚII ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIIL”

În viață, cunoaștem doar sentimentul de trudă, de muncă și de câștig, iar sufletul îl păstrăm împovărat. La un moment dat simțim nevoia de a ne liniști sufletul. Iar liniștea sufletească o găsim în casa Domnului, biserica.

Locuitorii din Gheja, localitate aflată aproape de satul Găbud, își aflau liniștea mergând la o bisericuță de lemn. Acest lucru se întâmpla acum mulți ani. Biserica de lemn a fost ridicată în anul 1776. Ctitorii bisericii s-au numit Crăciun Gheorghe și Simina, care erau din Gheja. În bisericuță au slujit de-a lungul anilor mai mulți preoți,

printre care se numără Popa Lup, Nicolae și Vasile.

În anul 1874, bisericuța din lemn, a fost înlocuită de o biserică de zid și a fost vândută credincioșilor din Găbud, unde se află acum, în zilele noastre.

În noua așezare, bisericii i s-au făcut mai multe modificări. Lângă construcția bisericii, se află clopotnița, care chema odată credincioșii la slujbă, să se întâlnească cu Dumnezeu, cu Iisus Hristos, cu Maica Sfântă și cu Sfinții Părinți. Glasul clopotului răsună strașnic și mângâietor. El te îndemna să vii la biserică. Și la Găbud, bisericuța de lemn a fost un loc păciuitor pentru sufletul credincioșilor. În biserică s-au săvârșit slujbe până în anul 1974, când biserica de lemn a fost transformată în monument istoric și în locul ei s-a construit o biserică de zid. La exterior lemnul este bătut de ploi și vânt, dar și de trecerea anilor. Însă acest lucru o face mai specială și mai frumoasă.

În interiorul lăcașului de cult, inscripțiile și picturile nu se mai pot vedea clar, dar încă mai există. Pe pereți sunt sculpturi care reprezintă arta populară și arta cultă. Elementele artei populare sunt frânghia, dintele de lup, romb, rozeta, iar sculpturile artei culte sunt un vrej floral pe care poposește o pasăre și un vas din care izvorăște delfinul cu cap de păuniță. Delfinul cu cap de păuniță se întâlnește des în decorul catapetesmelor medievale. Așadar, aceste elemente sculptate pe pereții interiori fac parte din decorul bisericuței, deși astăzi unele nu se mai observă foarte bine. Bisericuța își are locul pe un deal, la marginea de nord a satului Găbud, unde este și cimitirul. Lăcașul sfânt a fost dat uitării și necesită reparații. Neprețuitele icoane care o împodobesc și pictura, strălucitoare încă în ciuda veacurilor scurse, au nevoie de un acoperiș nou pentru a fi protejate, și mai mult decât orice, au nevoie de a fi cunoscute. Chiar dacă în biserică se săvârșesc rar slujbe, credincioșii își pot liniști sufletul și mintea doar privind-o și gândindu-se la Dumnezeu, deoarece bisericuța este plină de sfințenie, de pace, iar

singurul zgomot care tulbură liniștea, este glasul clopotului care la Paști îndeamnă credincioșii să meargă la biserica de zid, unde se face slujba Învierii Domnului. Biserica de lemn din Găbud datorită frumuseții și unicității sale, atrage pașii pelerinilor, făcându-i să revină ori de câte ori simt nevoia de mângâiere și liniște sufletească.

Aceasta este bisericuța din lemn de la Găbud, cu istoria, cu frumusețea, cu farmecul său și cu sfințenia sa veche, păstrată până acum și care nu va atinge niciodată uitarea!